

3. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. Дата оновлення: 28.10.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#n1285> (дата звернення: 11.11.2021).

4. Дзера О.В. Недійсність правочину (угоди) за новим Цивільним кодексом України. *Юридична Україна*. 2003. № 10. С. 5–18.

5. Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні: Закон України від 15.07.2021р. №1667-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1667-20#Text> (дата звернення: 11.11.2021).

6. Про судову практику розгляду цивільних справ про визнання правочинів недійсними: Постанова Пленуму Верховного суду України від 06.11.2009 р. № 9 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0009700-09#Text> (дата звернення: 11.11.2021).

7. Кройтор В.А. Проблеми доступності цивільного судочинства в Україні у зв'язку з реальним закріпленням принципу змагальності. *Право і безпека*. 2004. Т. 3. № 1. С. 98-101.

8. Керноз Н.Є., Пророченко В.В. Підстави звільнення від доказування в адміністративному судочинстві України: проблемні аспекти. *Правові новели*. Том 10. 2020. С. 185-192.

9. Постанова Верховного Суду від 24.03. 2021р. у справі № 501/2211/18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95780935> (дата звернення: 11.11.2021).

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Козинець О.Г.,

завідувачка кафедри правоохоронної діяльності
та загальноправових дисциплін

Національного університету «Чернігівська політехніка»

к.і.н., доцент

Желай В.М.,

студентка 3-го курсу

Національного університету «Чернігівська політехніка»

Суттєву загрозу розвитку суспільних відносин в умовах сталого розвитку суспільства становить корупція. Адже, в умовах тотальної корупції, яка гальмує та руйнує всі сфери державного та суспільного життя стає неможливим нормальне функціонування державних органів. За таких умов важливо визначити пріоритетні напрямки боротьби з цим негативним явищем та його запобігання. Корупція пронизує всі сфери життєдіяльності суспільства та держави, зокрема, сферу бюджетну, земельних відносин, охорони здоров'я та багато інших.

Корупція є одним із головних чинників створення реальної загрози національній безпеці та демократичному розвитку держави; це негативно впливає на всі сторони суспільного життя: економіку, політику, управління, соціально-правову сферу, свідомість суспільства, міжнародні відносини [1, с.59].

Але найбільшу загрозу становить наявність корупційних діянь у органах Національної поліції, саме там, де має бути сформована нульова толерантність до корупції.

У зв'язку з цим набуває актуальності питання визначення сутності, ознак поняття «запобігання корупції в діяльності Національної поліції», адже діяльність Національної поліції є необхідною складовою антикорупційної політики держави. Ефективність запобігання корупції в діяльності Національної поліції є запорукою належного виконання працівниками Національної поліції своїх повноважень щодо поваги до прав і свобод людини і громадянина, впливає на формування позитивного іміджу нашої держави та поглиблення інтеграційних процесів до європейської спільноти [2, с. 428].

Важливим фактором запобігання корупції є подолання чи недопущення корупційних ризиків, що можуть мати місце при прийнятті кадрових рішень у системі МВС. До таких ризиків належать: недотримання обмеження щодо роботи близьких осіб; недоброчесність поведінки; виникнення конфлікту інтересів в підрозділах системи МВС; безконтрольність з боку керівництва в підрозділах системи МВС; недотримання обмеження щодо використання службового становища; недотримання обмеження щодо одержання подарунків; недотримання обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності; недотримання обмеження щодо розголошення або використання в інший спосіб у своїх інтересах інформації, яка стала відома у зв'язку з виконанням службових повноважень [3, с.16-17].

Разом із тим корупційні ризики можна розподілити на три групи за часом їх виникнення: ризики, які пов'язані з підбором персоналу; ризики, які з'являються в процесі діяльності; ризики, пов'язані зі звільненням працівників [3, с.17].

При проходженні служби в національній поліції звертається увага на дотримання поліцією антикорупційного законодавства у службових відносинах із громадянами, представниками підприємств, установ та організацій. У цьому контексті ми говоримо про:

повагу до етики службової поведінки;

наявність конфлікту інтересів серед працівників міліції;

наявність корупційних ризиків, пов'язаних з відсутністю контролю з боку керівництва поліції;

дотримання обмежень і заборон, передбачених антикорупційним законодавством [4, с.232].

Основні ознаки запобігання корупції в органах Національної поліції України:

результат громадського розслідування, необхідна умова для проведення всіх заявлених реформ державних установ загалом і Національної поліції зокрема;

певні правові інструменти, необхідні для досягнення поставлених цілей обов'язковий для всіх поліцейських;

суспільний інтерес – новий європейський правоохоронний орган, заснований на європейських цінностях гарантування прав і свобод людини і громадянина;

чітко визначені цілі, завдання та орієнтири щодо запобігання корупції в діяльності Національної поліції;

орієнтація на ефективну реалізацію прав і свобод людини і громадянина, закріплених у Конституції;

створення такої системи суспільних відносин, яка значно знижує ймовірність виникнення ситуацій, що призводять до зловживання владою;

відкритість та доступність громадськості та будь-якої особи, зацікавленої у запобіганні корупції в органах Національної поліції цієї діяльності;

створити відповідні стимули для правової поведінки та обмежень зловживання владою посадовими особами національної поліції тощо [2, с. 431].

Особливого значення у справі запобігання корупції в діяльності Національної поліції набувають не тільки запобіжники під час служби, але і протягом року після відставки. Так, до обмежень, які встановлюються щодо працівників системи МВС, які звільнилися, відносяться: заборона укладати трудові договори (контракти) або вчиняти правочини тобто дії, спрямовані на набуття, зміну або припинення відповідних прав та обов'язків, у сфері підприємницької діяльності з юридичними особами приватного права або фізичними особами-підприємцями; заборона розголошувати або використовувати в інший спосіб у своїх інтересах інформацію, яка стала їм відома у зв'язку з виконанням службових повноважень; заборона протягом року з дня припинення відповідної діяльності представляти інтереси будь-якої особи у справах (у тому числі в тих, що розглядаються в судах) [3, с.38].

Запровадження цих обмежень є загально визнаним міжнародним стандартом боротьби з корупцією. За своєю природою цей превентивний механізм має на меті мінімізувати ризик виникнення конфлікту інтересів при переведенні працівника на іншу роботу, не пов'язану з державною службою, звести до мінімуму випадки, коли особа незаконно створює особливо сприятливі умови для установ, підприємств, організацій, де вона планує працювати після її від'їзду. або використовує на новій посаді роботу чи іншу інформацію з попередньої посади у відділі [3, с.38].

Таким чином, органи Національної поліції повинні досягти нульової толерантності до корупційних правопорушень, на належному рівні виконувати свої повноваження щодо охорони та поваги до прав і свобод людини і громадянина, тому що це впливає на формування позитивного іміджу нашої держави. Але, слід зазначити, що забезпечення принципу невідворотності покарання є одним із основних факторів, який так чи інакше підриває бажання вчинити корупційні правопорушення.

Список використаних джерел

1. Джафарова О.В. Щодо змісту корупційних ризиків в діяльності органів внутрішніх справ. *Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії корупції: матеріали III міжнар. наук.-практ. конф.(м. Харків, 3 квіт. 2015 р.)/* МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків: Золота миля, 2015. С. 59-62.
2. Шатрава С.О. Запобігання корупції в діяльності органів національної поліції як необхідна складова антикорупційної політики держави. *Форум права.* 2017. №5. С.427-434.
3. Управління корупційними ризиками при прийнятті кадрових рішень у сфері управління, що належить до відання МВС: метод. рек. Київ: ДНДІ МВС України, 2016. 42 с.
4. Шатрава С.О. Адміністративно-правові засади запобігання корупції в органах Національної поліції України: дис....д-ра юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2017. 433 с.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Микитенко Я.Р.,

студент Навчально-наукового інституту інформаційної безпеки
Національної академії Служби безпеки України

Наконечна І.В.,

Національна академія Служби безпеки України
к.ю.н., доцент

Актуальність та доцільність тематики дослідження полягає у тому, що із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19) всі, без виключення, країни світу зазнають нищівного удару по своїй економіці. Адже дана хвороба внесла свої корективи в питання міжнародних інвестицій, роботи фондових ринків та розвитку світових бірж. Кожна країна на даний момент ставить перед собою завдання зміцнити та захистити свою економіку, головним елементом якої є фінансова безпека держави і Україна не є виключенням. Саме тому в даній роботі важливо дослідити особливості механізму правового регулювання фінансової безпеки держави України.

Окреслене коло питань та проблем досліджували такі сучасні науковці, як А. Єпіфанова, К. Горячева, О. Барановський, Т. Васильціва, І.Бланка та багато інших наукових діячів, які досліджували питання фінансової безпеки та особливості і проблеми її нормативно-правового регулювання.

Фінансова безпека держави – це стан фінансової, грошово-кредитної, валютної, банківської, бюджетної і податкової систем, який характеризується збалансованістю, стійкістю до внутрішніх і зовнішніх негативних впливів,